C/2026/3933

1.9.2026

ZALECENIE RADY

z dnia 10 lipca 2026 r.

w sprawie polityki gospodarczej, polityki społecznej, polityki zatrudnienia, polityki strukturalnej i polityki budżetowej Austrii

(C/2026/3933)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1263 z dnia 29 kwietnia 2024 r. w sprawie skutecznej koordynacji polityk gospodarczych i w sprawie wielostronnego nadzoru budżetowego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 ([1]), w szczególności jego art. 3 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu ds. Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (UE) 2024/1263 określa cele ram zarządzania gospodarczego, jakimi są wspieranie zdrowych i stabilnych finansów publicznych oraz zrównoważonego i inkluzywnego wzrostu i odporności poprzez reformy i inwestycje, a także zapobieganie nadmiernym deficytom budżetowym. Rozporządzenie stanowi, że Rada i Komisja prowadzą wielostronny nadzór w kontekście europejskiego semestru zgodnie z celami i wymogami określonymi w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Europejski semestr obejmuje, w szczególności, formułowanie zaleceń dla poszczególnych krajów i nadzór nad ich wdrażaniem.

(2) W dniu 25 listopada 2025 r., działając na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, Komisja przyjęła sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania na 2026 r., w którym nie wskazała Austrii jako jednego z państw członkowskich, w przypadku których potrzebna będzie szczegółowa ocena sytuacji. Komisja przyjęła również zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro, zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie kapitału ludzkiego w Unii Europejskiej oraz wniosek dotyczący wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu na 2026 r., w którym przeanalizowano wdrażanie wytycznych dotyczących zatrudnienia i zasad Europejskiego filaru praw socjalnych. Rada przyjęła zalecenie w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro ([2]) w dniu 21 kwietnia 2026 r., a wspólne sprawozdanie o zatrudnieniu i zalecenie w sprawie kapitału ludzkiego – w dniu 9 marca 2026 r.

(3) W dniu 29 stycznia 2025 r. Komisja opublikowała Kompas konkurencyjności – strategiczne ramy mające na celu zwiększenie globalnej konkurencyjności Unii w ciągu najbliższych pięciu lat. Wskazano w nim trzy wymogi transformacyjne, tzn. innowacje, dekarbonizację i konkurencyjność oraz bezpieczeństwo, które stanowią podstawowe filary zrównoważonego wzrostu gospodarczego. Odkąd opublikowano Kompas konkurencyjności, jest on wykorzystywany jako podstawa prac w ramach europejskiego semestru, co pozwala zapewnić spójność polityk gospodarczych państw członkowskich ze strategicznymi celami UE i stworzyć jednolite podejście do zarządzania gospodarczego, które wspiera zrównoważony wzrost, innowacje i odporność w całej Unii.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1263 z dnia 29 kwietnia 2024 r. w sprawie skutecznej koordynacji polityk gospodarczych i w sprawie wielostronnego nadzoru budżetowego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 (Dz.U. L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj).

([2]) Dz.U. C, C/2026/2434, 28.4.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/2434/oj.

(4) W 2026 r. europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej nadal przebiega równolegle z ostatnim etapem wdrażania Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF) ([3]). Plany odbudowy i zwiększania odporności (RRP), wraz z finansowaniem w ramach polityki spójności, mają zasadnicze znaczenie dla realizacji priorytetów politycznych w ramach europejskiego semestru, ponieważ w planach tych miały znaleźć się rozwiązania umożliwiające skuteczne sprostanie wszystkim wyzwaniom wskazanym w odpowiednich zaleceniach dla poszczególnych krajów wydanych w ostatnich cyklach lub znacznej części tych wyzwań, a w programach finansowanych w ramach europejskiej polityki spójności wymagano uwzględnienia zaleceń dla poszczególnych krajów. W związku ze zbliżającym się zakończeniem funkcjonowania RRF niezwykle ważne jest utrzymanie reform i inwestycji wspieranych i realizowanych w ramach RRF, w szczególności tych, które przyczyniają się do sprostania wyzwaniom wskazanym w zaleceniach dla poszczególnych krajów, a także wykorzystanie tych reform i inwestycji jako podstawy do dalszych działań.

(5) W dniu 3 czerwca 2026 r. Komisja opublikowała sprawozdanie krajowe na 2026 r. dotyczące Austrii. Oceniła w nim postępy Austrii we wdrażaniu zaleceń dla tego kraju z 2025 r. oraz podsumowała realizację RRP przez Austrię. Na podstawie tej analizy w sprawozdaniu krajowym wskazano najpilniejsze wyzwania, przed którymi stoi Austria. Oceniono w nim również postępy Austrii we wdrażaniu Europejskiego filaru praw socjalnych oraz w realizacji głównych celów Unii dotyczących zatrudnienia, umiejętności oraz ograniczania ubóstwa i wykluczenia społecznego, a także postępy w realizacji celów ONZ w zakresie zrównoważonego rozwoju.

(6) W dniu 8 lipca 2025 r. Rada, na podstawie oceny i zalecenia Komisji, przyjęła zalecenie w sprawie zatwierdzenia krajowego średniookresowego planu budżetowo-strukturalnego Austrii ([4]). Plan ten obejmuje lata 2025–2029 i przedstawia dostosowanie fiskalne rozłożone na okres siedmiu lat. Rada zaleciła następujące maksymalne stopy wzrostu wydatków netto: 2,6 % w 2025 r., 2,2 % w 2026 r., 2,2 % w 2027 r., 2,0 % w 2028 r. oraz 2,3 % w 2029 r., co odpowiada maksymalnym skumulowanym stopom wzrostu obliczonym przez odniesienie do roku bazowego 2024, wynoszącym: 2,6 % w 2025 r., 4,8 % w 2026 r., 7,2 % w 2027 r., 9,4 % w 2028 r. oraz 11,9 % w 2029 r. W odniesieniu do lat 2025–2028 te maksymalne stopy wzrostu wydatków netto są spójne ze ścieżką korekty, jak zaleciła w dniu 8 lipca 2025 r. Rada na mocy art. 126 ust. 7 TFUE, w celu likwidacji nadmiernego deficytu ([5]). Na podstawie dokonanej przez Komisję oceny skutecznych działań z dnia 3 czerwca 2026 r. ([6]) procedura nadmiernego deficytu wobec Austrii zostaje zawieszona.

(7) Rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie i jej reperkusje stanowią dla Unii Europejskiej wyzwanie egzystencjalne. Komisja zwróciła się do państw członkowskich, aby wystąpiły o uruchomienie w skoordynowany sposób krajowej klauzuli wyjścia przewidzianej w pakcie stabilności i wzrostu w celu wsparcia działań UE na rzecz szybkiego i znacznego zwiększenia wydatków na obronę ([7]), a Rada Europejska pozytywnie odniosła się do tej propozycji w dniu 6 marca 2025 r. W następstwie wniosku Austrii i na zalecenie Komisji Rada w dniu 17 lutego 2026 r. przyjęła zalecenie zezwalające Austrii na odchylenie od zalecanych maksymalnych stóp wzrostu wydatków netto ([8]). Okres, w którym uruchomiona zostaje krajowa klauzula wyjścia (2025–2028), umożliwia Austrii zmianę priorytetów wydatków sektora instytucji rządowych i samorządowych lub zwiększenie dochodów sektora instytucji rządowych i samorządowych, tak aby trwale wyższe wydatki na obronę nie zagrażały stabilności finansów publicznych w perspektywie średniookresowej.

([3]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).

([4]) Zalecenie Rady z dnia 8 lipca 2025 r. w sprawie zatwierdzenia krajowego średniookresowego planu budżetowo-strukturalnego Austrii (Dz.U. C, C/2025/3958, 20.8.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3958/oj).

([5]) Zalecenie Rady mające na celu likwidację nadmiernego deficytu budżetowego w Austrii, przyjęte w dniu 8 lipca 2025 r. Wszystkie dokumenty związane z procedurą nadmiernego deficytu dotyczącą Austrii dostępne są pod adresem: https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-governance-framework/stability-and-growth-pact/corrective-arm-excessive-deficit-procedure/excessive-deficit-procedures-overview/Austria_en.

([6]) Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Komitetu Regionów i Europejskiego Banku Inwestycyjnego, „Europejski semestr 2026 – pakiet wiosenny", COM (2026) 200 final.

([7]) Komunikat Komisji, „Uwzględnianie wyższych wydatków na obronność zgodnie z paktem stabilności i wzrostu", Bruksela, 19 marca 2025 r., C(2025) 2000 final.

([8]) Zalecenie Rady z dnia 17 lutego 2026 r. zezwalające Austrii na odchylenie od maksymalnych stóp wzrostu wydatków netto ustalonych przez Radę na podstawie rozporządzenia (UE) Parlamentu Europejskiego i Rady 2024/1263 (Uruchomienie krajowej klauzuli wyjścia) (Dz.U. C, C/2025/1158, 4.3.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/1158/oj).

(8) W dniu 29 kwietnia 2026 r. Austria przedłożyła roczne sprawozdanie z postępów za 2026 r. ([9]) zawierające informacje na temat przestrzegania zalecanych maksymalnych stóp wzrostu wydatków netto, realizacji pakietu reform i inwestycji stanowiących podstawę przedłużenia okresu dostosowawczego oraz realizacji reform i inwestycji odpowiadających na główne wyzwania zidentyfikowane w zaleceniu dla tego kraju w kontekście europejskiego semestru. Roczne sprawozdanie z postępów odzwierciedla również półroczną sprawozdawczość Austrii z postępów w realizacji planu odbudowy i zwiększania odporności, zgodnie z art. 27 rozporządzenia (UE) 2021/241. Sprawozdanie z działań podjętych w ramach procedury nadmiernego deficytu zostało włączone do rocznego sprawozdania z postępów.

(9) Wzrost realnego PKB w 2025 r. wyniósł 0,6 %, a inflacja HICP – 3,6 %. Według prognozy Komisji z wiosny 2026 r. realny PKB wzrośnie o 0,6 % w 2026 r. i o 0,9 % w 2027 r., a inflacja HICP wyniesie 3,0 % w 2026 r. i 2,5 % w 2027 r.

(10) Według danych Eurostatu ([10]) deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych Austrii zmniejszył się z 4,6 % PKB w 2024 r. do 4,2 % PKB w 2025 r. Prognozowany spadek deficytu w 2025 r. wynika głównie z wdrożenia pakietu konsolidacyjnego. Przy uwzględnieniu środków z zakresu polityki znanych do daty granicznej prognozy deficyt przewidziany w prognozie Komisji z wiosny 2026 r. ma wynieść 4,1 % PKB w 2026 r. i 2027 r.

(11) Z szacunków Komisji wynika, że w 2025 r. kurs polityki fiskalnej ([11]), który obejmuje wydatki finansowane zarówno ze środków krajowych, jak i unijnych, był restrykcyjny, na poziomie 1,1 % PKB. Przewiduje się, że będzie on restrykcyjny zarówno w 2026 r., jak i w 2027 r., w każdym z tych lat na poziomie 0,4 % PKB.

(12) Według danych Eurostatu ([12]) dług sektora instytucji rządowych i samorządowych Austrii wzrósł z 80,0 % PKB na koniec 2024 r. do 81,5 % PKB na koniec 2025 r. Wzrost wskaźnika zadłużenia w 2025 r. stanowi głównie odzwierciedlenie deficytu budżetowego, umiarkowanego wzrostu PKB oraz finansowanych kredytem inwestycji w projekty infrastrukturalne realizowane przez niektóre jednostki pozabudżetowe sektora instytucji rządowych na szczeblu centralnym. Przy uwzględnieniu środków z zakresu polityki znanych w dacie granicznej prognozy relacja długu do PKB przewidziana w prognozie Komisji z wiosny 2026 r. ma wzrosnąć do 83,4 % do końca 2026 r., a następnie do 84,9 % do końca 2027 r.

(13) Z danych Eurostatu ([13]) wynika, że całkowite wydatki obronne sektora instytucji rządowych i samorządowych w Austrii wyniosły 0,7 % PKB w 2025 r., co oznacza wzrost o 0,1 punktu procentowego w porównaniu z rokiem odniesienia 2021. Według prognozy Komisji z wiosny 2026 r. przewiduje się, że w 2026 r. wydatki te wyniosą 0,9 % PKB, co odpowiada wzrostowi o 0,3 punktu procentowego PKB w porównaniu z 2021 r.

(14) Unia nadal stoi w obliczu ryzyka zakłóceń w dostawach energii i dużej zmienności cen, spotęgowanego napięciami geopolitycznymi, które wpływają na światowe rynki ropy naftowej i gazu. Doświadczenia z kryzysu energetycznego w latach 2022–2023 pokazały, że szeroko zakrojone i nieukierunkowane środki wiążą się z dużymi kosztami fiskalnymi i są nieefektywne pod względem społecznym i gospodarczym. Od wybuchu wojny na Bliskim Wschodzie w lutym 2026 r. Austria przyjęła środek polityki fiskalnej w celu złagodzenia wpływu wysokich cen energii na gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa ([14]), mianowicie nieukierunkowaną obniżkę podatków akcyzowych (które obejmują ograniczenia regulacyjne dotyczące marży) na benzynę i olej napędowy obowiązujące w kwietniu i maju 2026 r. Według prognozy Komisji z wiosny 2026 r. koszty fiskalne tego środka wyniosą mniej niż 0,1 % PKB w 2026 r., również w przypadku jego przedłużenia do końca roku.

(15) Według obliczeń Komisji wydatki netto w Austrii wzrosły w 2025 r. o 2,0 %. Wzrost wydatków netto w 2025 r. jest poniżej poziomu zalecanej maksymalnej stopy wzrostu.

([9]) Roczne sprawozdania z postępów za 2026 r. są dostępne na stronie: https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-and-fiscal-governance/stability-and-growth-pact/preventive-arm/annual-progress-reports_en.

([10]) Eurostat-Euro Indicators [Wskaźniki dotyczące euro, Eurostat], 22 kwietnia 2026 r.

([11]) Kurs polityki fiskalnej jest zdefiniowany jako miara rocznej zmiany sytuacji budżetowej sektora instytucji rządowych i samorządowych. Służy on do oceny impulsu dla gospodarki wynikającego z polityk fiskalnych, zarówno tych finansowanych ze środków krajowych, jak i z budżetu UE. Miernikiem kursu polityki fiskalnej jest różnica między (i) potencjalnym wzrostem w perspektywie średnioterminowej a (ii) zmianą poziomu wydatków pierwotnych po skorygowaniu o działania dyskrecjonalne po stronie dochodów oraz z uwzględnieniem wydatków finansowanych z bezzwrotnego wsparcia (dotacji) w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz innych funduszy unijnych.

([12]) Eurostat-Euro Indicators [Wskaźniki dotyczące euro, Eurostat], 22 maja 2026 r.

([13]) Eurostat, wydatki sektora instytucji rządowych i samorządowych według klasyfikacji funkcji sektora instytucji rządowych i samorządowych (COFOG).

([14]) Odzwierciedla to sytuację w dacie granicznej prognozy Komisji z wiosny 2026 r. (4 maja 2026 r.).

(16) Na podstawie obliczeń Komisji przewiduje się, że wydatki netto w Austrii wzrosną o 2,1 % w 2026 r., a o 4,1 % w ujęciu łącznym w latach 2025 i 2026. Prognozowany wzrost wydatków netto w 2026 r. jest poniżej poziomu zalecanej maksymalnej stopy wzrostu. Łącznie w latach 2025 i 2026 prognozowana skumulowana stopa wzrostu wydatków netto jest również niższa niż zalecana maksymalna stopa wzrostu.

(17) W zaleceniu w sprawie zatwierdzenia planu średniookresowego Austrii określono pakiet reform i inwestycji stanowiących podstawę przedłużenia okresu dostosowawczego oraz harmonogram ich realizacji. Biorąc pod uwagę informacje przedstawione przez Austrię w rocznym sprawozdaniu z postępów, Komisja stwierdza, że realizacja kluczowych etapów reform i inwestycji, których wdrożenie miało nastąpić do dnia 30 kwietnia 2026 r., przebiega zasadniczo zgodnie z planem. Komisja uważa, że ogólnie rzecz biorąc, Austria wypełniła swoje zobowiązania w zadowalający sposób ([15]).

(18) Starzenie się społeczeństwa stanowi poważne wyzwanie dla stabilności fiskalnej systemu emerytalnego. Wydatki publiczne na emerytury należą do najwyższych w Unii i wyniosą 14,5 % PKB w 2025 r., co wynika również z niskiego rzeczywistego wieku przechodzenia na emeryturę. Pomimo podejmowanych ostatnio i w przeszłości działań, w tym zaostrzenia zasad kwalifikowalności do programów wcześniejszego przechodzenia na emeryturę od 2026 r. oraz zrównania wieku emerytalnego mężczyzn i kobiet do 2033 r., przewiduje się, że rzeczywisty i ustawowy wiek emerytalny pozostaną niskie w porównaniu z innymi państwami członkowskimi. Przewiduje się, że transfery federalne do systemu emerytalnego utrzymają się na wysokim poziomie. Z kolei dodatkowe programy emerytalne są nadal słabo rozwinięte, obejmują niewielką liczbę osób i są ograniczone finansowo.

(19) Oprócz kwestii starzenia się społeczeństwa do wzrostu wydatków na opiekę zdrowotną i opiekę długoterminową przyczyniają się również rozdrobnienie systemu oraz nieefektywność kosztowa, wpływając negatywnie na finanse publiczne. Wydatki nadal koncentrują się głównie na opiece szpitalnej, a słaby poziom osiągania celów w zakresie wydatków wciąż osłabia kontrolę budżetową. Reformy, w tym utworzenie w 2026 r. funduszu na rzecz reformy opieki zdrowotnej, mają na celu wzmocnienie podstawowej opieki zdrowotnej oraz cyfryzację, jednak ich skuteczność jest ograniczona przez niewystarczające wsparcie regulacyjne, np. słabą koordynację ścieżek opieki nad pacjentem. Cyfryzacja systemu opieki zdrowotnej nadal nie jest zakończona, co ogranicza wzrost wydajności. Pomimo stosunkowo wysokich nakładów na profilaktykę chorób istnieje pole do zwiększenia wysiłków w zakresie zarządzania behawioralnymi czynnikami ryzyka oraz zapobiegania chorobom niezakaźnym. W sektorze opieki długoterminowej nadal utrzymują się problemy związane z zarządzaniem, w tym brak wiążących celów w zakresie wydatków oraz ograniczona integracja z usługami opieki zdrowotnej. Stosunkowo wysoki udział opieki stacjonarnej oraz dysproporcje regionalne w dostępności usług świadczą o możliwości poprawy efektywności kosztowej oraz zapewnienia bardziej jednolitej jakości opieki.

(20) Ramy fiskalne Austrii charakteryzują się złożonym systemem transferów międzyrządowych między władzami federalnymi i regionalnymi, który stanowi barierę dla efektywnego wydatkowania środków publicznych. Kraje związkowe nie dysponują dużą autonomią podatkową, a w związku z tym są w znacznym stopniu uzależnione od wspólnych dochodów, zamiast polegać na źródłach własnych – w 2025 r. jedynie niewielka część całkowitych dochodów publicznych pochodziła ze źródeł szczebla niższego niż krajowy. Jednocześnie finansowanie podstawowych usług, takich jak opieka zdrowotna, opieka nad dziećmi i transport publiczny, zależy częściowo od wydatków krajów związkowych i gmin. W kwietniu 2026 r. Austria zaktualizowała austriacki pakt stabilności (2025) mający zastosowanie z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2024 r., aby ustalić cele dotyczące długu i deficytu dla władz federalnych, regionalnych i lokalnych oraz wprowadzić wymogi dotyczące comiesięcznej sprawozdawczości na szczeblu regionalnym, jednak konkretne zmiany w zakresie podziału wydatków i mechanizmów rozliczalności były niewielkie. Pakt ten opiera się w dużej mierze na istniejących ustaleniach i nie zmienia zasadniczo złożonego podziału kompetencji między poszczególnymi szczeblami władzy. Ponadto obecna współpraca pomiędzy gminami przebiega nierównomiernie. Włączenie danych gminnych do interoperacyjnej platformy wymiany danych oraz promowanie partnerstw na rzecz świadczenia usług wielofunkcyjnych (Mehrzweckverbände) na poziomie funkcjonalnym mogłoby przyczynić się do zwiększenia wydajności, poprawy jakości usług oraz oszczędności kosztów.

(21) System podatkowy nadal w dużym stopniu opiera się na dochodach z pracy i konsumpcji. W 2025 r. Austria miała piątą co do wysokości relację podatków do PKB w UE i bardzo wysoki średni klin podatkowy ([16]). Od 2023 r. przedziały podatku dochodowego od osób fizycznych są indeksowane inflacją, co pozwala zapobiec dalszemu wzrostowi klina podatkowego powodowanemu zjawiskiem drenażu podatkowego. Kilka utrzymujących się od dawna wyzwań strukturalnych w strukturze podatkowej pozostaje jednak nierozwiązanych. Lepsze wykorzystanie podatków bardziej sprzyjających wzrostowi i zatrudnieniu mogłoby przyczynić się do stworzenia niezbędnej przestrzeni budżetowej i poprawy ogólnej struktury podatkowej.

([15]) Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Komitetu Regionów i Europejskiego Banku Inwestycyjnego, „Europejski semestr 2026 – pakiet wiosenny", COM (2026) 200 final.

([16]) OECD (2026), Taxing Wages 2026 [Opodatkowanie wynagrodzeń 2025].

(22) Systematyczne, konkretne i terminowe angażowanie władz lokalnych i regionalnych, partnerów społecznych, społeczeństwa obywatelskiego i innych odpowiednich zainteresowanych stron pozostaje nieodzowne do zapewnienia szerokiego poczucia odpowiedzialności za pomyślne wdrażanie unijnych instrumentów finansowania, także w kontekście europejskiego semestru.

(23) Wdrażanie programów polityki spójności, które obejmują wsparcie z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji (FST) oraz Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+) przebiega w Austrii w tempie szybszym od średniego poziomu UE, zarówno pod względem wyboru projektów, jak i płatności. Ważne jest utrzymanie obecnej dynamiki, a jednocześnie zmaksymalizowanie wpływu inwestycji w terenie. Austria podejmuje już działania w ramach swoich programów polityki spójności, aby pobudzać konkurencyjność i wzrost. Niektóre obszary mogą jednak wymagać dalszego wsparcia, m.in. obszary związane z efektywnością energetyczną oraz zintegrowanym rozwojem terytorialnym i rozwojem obszarów miejskich. Konieczne jest zapewnienie szybkiej i skutecznej realizacji nowych inwestycji wskazanych przez Austrię w przeglądzie śródokresowym funduszy polityki spójności, w szczególności inwestycji związanych z pięcioma priorytetami określonymi w rozporządzeniu w sprawie przeglądu śródokresowego ([17]).

(24) Austria mierzy się z kilkoma wyzwaniami, które dotyczą stabilności finansów publicznych, rynku pracy i rozwoju umiejętności, rotacji i konkurencyjności przedsiębiorstw, a także utrzymującego się uzależnienia od paliw kopalnych oraz wysokich cen energii.

(25) Pomimo działań mających na celu uproszczenie procedur związanych z otwieraniem działalności gospodarczej oraz poszerzenie zakresu dostępnych instrumentów finansowania, brak finansowania ryzyka nadal utrudnia rozwój innowacyjnych przedsiębiorstw. Lokalne rynki kapitału wysokiego ryzyka i kapitału na rozwój pozostają słabo rozwinięte w porównaniu z wiodącymi rynkami w UE, zaś finansowanie przedsiębiorstw typu start-up spadło w 2025 r. o 56 %, osiągając najniższy poziom od 2019 r. Niedobory w finansowaniu kapitału wysokiego ryzyka mogłyby zostać zniwelowane poprzez planowane ustanowienie struktur typu „fundusz funduszy" na rzecz przedsiębiorstw typu start-up i scale-up oraz poprzez likwidację utrzymujących się barier utrudniających inwestorom instytucjonalnym, takim jak fundusze emerytalne i ubezpieczyciele, inwestowanie w długoterminowe instrumenty kapitałowe. Wzmocnienie filaru emerytur dodatkowych mogłoby również przyczynić się do rozwoju austriackiego rynku akcji oraz pozyskania dodatkowego kapitału dla innowacyjnych przedsiębiorstw.

(26) Pomimo wysokiego poziomu inwestycji w badania i rozwój (plasującego się w pierwszej trójce wśród państw członkowskich UE), ich przełożenie na produkty nadające się do wprowadzenia na rynek oraz innowacje radykalne pozostaje ograniczone. W Europejskim Rankingu Innowacyjności na rok 2025 widać, że Austria wypada stosunkowo słabo pod względem wprowadzania innowacji produktowych przez małe i średnie przedsiębiorstwa. Aby temu zaradzić, rząd zapowiedział w swojej „Strategii dla przemysłu do 2035 r." działania mające na celu poprawę potencjału badawczo-rozwojowego oraz przyjął trzeci Pakt na rzecz badań, technologii i innowacji na lata 2027–2029, którego łączna pula środków wynosi około 5,5 mld EUR. Aby wysokie nakłady Austrii na badania i rozwój przyniosły wyniki w postaci innowacji nadających się do wprowadzenia na rynek, które byłyby porównywalne z wynikami czołowych państw członkowskich, konieczne jest rygorystyczne wdrożenie tych działań, między innymi przez dalsze wzmocnienie koordynacji kompetencji między ministerstwami oraz monitorowanie ukierunkowane na efekty.

(27) Powolne wdrażanie zaawansowanych technologii cyfrowych przez przedsiębiorstwa pozostaje kolejnym wyzwaniem dla wzrostu gospodarczego i wydajności. Postępy w cyfryzacji austriackiej gospodarki są nadal nierównomierne. Wskaźnik wykorzystania podstawowych technologii cyfrowych w małych i średnich przedsiębiorstwach jest nieco wyższy od średniej unijnej, a tempo wdrażania rozwiązań AI w tych firmach jest bardzo dynamiczne. Niemniej jednak poziom wykorzystania przez przedsiębiorstwa innych zaawansowanych technologii cyfrowych, w szczególności z zakresu chmury obliczeniowej i analityki danych, nadal pozostaje poniżej średniej unijnej. Nadal konieczne są ukierunkowane działania mające na celu zniwelowanie tej luki, w tym zachęty finansowe, silniejsze wsparcie dla wdrażania rozwiązań chmurowych i związanych z danymi w przedsiębiorstwach oraz inwestycje w umiejętności cyfrowe.

(28) Obciążenia administracyjne i regulacyjne negatywnie wpływają na otoczenie działalności gospodarczej w Austrii, spowalniając procedury wydawania zezwoleń i zmuszając przedsiębiorstwa do przeznaczania znacznych zasobów na zadania administracyjne. Poczyniono postępy dzięki wprowadzeniu w pełni cyfrowego procesu rejestracji przedsiębiorstw, jednak konieczne są dalsze zdecydowane działania. Proponowana reforma Kodeksu Handlowego może usprawnić proces wydawania zezwoleń dla przedsiębiorstw i zmniejszyć obciążenia administracyjne, jednak jej pełne wdrożenie wymaga skutecznej współpracy na szczeblu lokalnym, federalnym i szczeblu prowincji.

([17]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1914 z dnia 18 września 2025 r. w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) 2021/1058 i (UE) 2021/1056 w odniesieniu do środków szczególnych mających na celu sprostanie strategicznym wyzwaniom w kontekście przeglądu śródokresowego.

(29) Brak konkurencji w niektórych sektorach, który przyczynia się do wyższych cen, wywiera negatywny wpływ na austriackich konsumentów. Ograniczenia podażowe wynikające z uwarunkowań terytorialnych mają niekorzystne skutki dla austriackich konsumentów z uwagi na znacznie wyższe ceny identycznej żywności i środków higieny osobistej. Sytuację dodatkowo pogarszają bariery wejścia na rynek. Rygorystyczne przepisy dotyczące niektórych zawodów i usługodawców, np. w sektorze inżynierii lądowej, dodatkowo ograniczają konkurencję i stwarzają przeszkody, m.in. w transgranicznym świadczeniu usług.

(30) Wyzwania związane z przystępnością cenową mieszkań pojawiły się m.in. wskutek rosnących kosztów budowy oraz malejącej podaży nowych mieszkań, co stawia nowych uczestników rynku mieszkaniowego w niekorzystnej sytuacji. Przegląd złożonych norm technicznych, znanych jako „istniejąca praktyka handlowa", mający na celu ograniczenie wymogów, które nie są bezwzględnie niezbędne z punktu widzenia bezpieczeństwa lub efektywności energetycznej, mógłby utorować drogę do ich inteligentnego uproszczenia i obniżenia kosztów.

(31) W 2025 roku Austria podjęła szereg działań mających na celu walkę z wysokimi cenami energii. Oprócz środków krótkoterminowych mających na celu obniżenie cen energii dla sektora energochłonnego oraz zmniejszenie podatku od energii elektrycznej na rok 2026 przyjęto również ustawę o rynku energii elektrycznej. Nowa ustawa stanowi istotną zmianę w ramach prawnych dotyczących austriackiego rynku energii elektrycznej i przyczyni się do zwiększenia elastyczności sektora energetycznego oraz umożliwi zawieranie umów zakupu energii elektrycznej. Aby jednak osiągnąć trwałe i strukturalne obniżenie cen, niezbędne jest pełne i terminowe wdrożenie ustawy o rynku energii elektrycznej. Ponadto uzależnienie kraju od gazu ziemnego jako źródła energii elektrycznej, w połączeniu z ograniczoną elastycznością niezwiązaną z paliwami kopalnymi i częściowo ograniczoną przepustowością połączeń wzajemnych, nadal przyczynia się do wzrostu cen energii, które znacznie przewyższają średnią unijną. Mimo że Austria nadal pozostaje uzależniona od gazu ziemnego, podjęła działania mające na celu poprawę bezpieczeństwa energetycznego przez dywersyfikację źródeł dostaw gazu.

(32) Chociaż Austria czyni postępy w zakresie przechodzenia na czystą energię, w 2024 r. paliwa kopalne wciąż stanowiły ponad połowę jej koszyka energetycznego. Aby zrealizować swoje cele wyznaczone na 2030 r., Austria będzie musiała przyspieszyć tempo rozbudowy mocy i infrastruktury w zakresie energii odnawialnej, zwłaszcza w sektorze energetyki wiatrowej, gdzie w 2025 r. przybyło jedynie 0,2 GW nowych mocy. W 2025 r. 83,9 % wyprodukowanej energii elektrycznej pochodziło z odnawialnych źródeł energii, przy wysokim udziale energii wodnej. Biorąc pod uwagę sezonowe wahania produkcji energii wodnej i fotowoltaicznej, energia wiatrowa, która w 2024 r. stanowiła 11,8 % produkcji energii ze źródeł odnawialnych, stanowi opłacalne uzupełnienie pozwalające ograniczyć zapotrzebowanie na import energii elektrycznej, zwłaszcza w okresie zimowym. Skrócenie czasu wydawania pozwoleń oraz wyznaczenie wystarczających obszarów przyspieszonego rozwoju, w szczególności w odniesieniu do energetyki wiatrowej, będą miały zasadnicze znaczenie dla osiągania celów określonych w ustawie o wspieraniu energii ze źródeł odnawialnych oraz w krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu (KPEiK). Przyspieszenie modernizacji i rozbudowy sieci elektroenergetycznej, w tym sieci transgranicznej, oraz zwiększenie mocy magazynowych pozostają kluczowymi czynnikami wspomagającymi przejście na czystą energię. Wymaga to zarówno większych inwestycji, jak i szybszego działania, w tym w zakresie wydawania pozwoleń, aby umożliwić włączenie do systemu dodatkowej energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych.

(33) Obecne tempo dekarbonizacji jest nadal niewystarczające, aby Austria mogła zrealizować swoje cele klimatyczne na rok 2030 oraz cel osiągnięcia neutralności klimatycznej do roku 2040. W 2024 r. emisja gazów cieplarnianych spadła o 3 %, co stanowiło znacznie wolniejsze tempo spadku niż w 2023 r., zaś wstępne szacunki wskazują na wzrost emisji w 2025 r. W ostatnim czasie emisje w przemyśle uległy zmniejszeniu, jednak sektor ten nadal charakteryzuje się wysokim zużyciem energii i wysokim poziomem emisji. Należy dalej rozwijać działania wspierające dekarbonizację przemysłu oraz rozbudowę infrastruktury przemysłowej opartej na czystych technologiach, w tym jej fizyczną ekspansję i ramy prawne, ze szczególnym uwzględnieniem regionów o wysokiej intensywności emisji. W 2024 r. emisje z sektora transportu spadły, głównie w wyniku zmniejszenia natężenia ruchu towarowego, jednak postępy w zakresie polityki są nadal ograniczone. Istotne znaczenie będzie miało stopniowe wycofywanie dotacji do paliw kopalnych oraz przyspieszenie elektryfikacji transportu, w tym transportu drogowego towarów. Dalsze ograniczenie emisji będzie również zależało od poprawy efektywności energetycznej w przemyśle, transporcie i budynkach, w tym przez reformy regulacyjne dotyczące wynajmu i nieruchomości, mające na celu ułatwienie renowacji budynków.

(34) Rynek pracy stoi przed wyzwaniami związanymi z zaspokojeniem popytu na pracę w warunkach starzenia się społeczeństwa oraz stosunkowo wysokiego opodatkowania pracy i wysokich składek na ubezpieczenia społeczne, które należą do najwyższych w UE. Zatrudnienie nadal stopniowo rosło, głównie w wyniku podwyższenia ustawowego wieku emerytalnego dla kobiet. Średnia liczba godzin pracy w tygodniu pozostawała na niskim poziomie i wyniosła 35,8 godziny (w porównaniu z 37,3 godziny na poziomie UE). W 2025 r. wskaźniki aktywności zawodowej i zatrudnienia kobiet utrzymywały się na wysokim poziomie (odpowiednio 75,1 % i 74,2 %), powyżej odnośnych średnich UE, ale były niższe niż w przypadku mężczyzn (odpowiednio 82,7 % i 81 %). Jednocześnie jednak w Austrii występuje również jedna z największych różnic w zatrudnieniu w niepełnym wymiarze czasu pracy między kobietami a mężczyznami w UE – w 2025 r. wyniosła ona 37,1 punktu procentowego, ponieważ prawie połowa wszystkich kobiet (49,6 %) pracowała w niepełnym wymiarze czasu pracy. Wysoki klin podatkowy zniechęca do przechodzenia z systemu pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy do pracy w pełnym wymiarze czasu pracy, co potęguje niedobory siły roboczej i ogranicza potencjał gospodarczy. Pomimo wprowadzenia zmian w zakresie rozszerzenia wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem, ich zasięg i dostępność pozostają nierówne w poszczególnych krajach związkowych. Głównymi czynnikami są fragmentacja systemu zarządzania, finansowanie i braki kadrowe. Obowiązkowe ramy jakości z jasno określonymi normami jakości mogłyby przyczynić się do rozwiązania problemu nierównej jakości na poziomie lokalnym.

(35) Biorąc pod uwagę kluczową rolę kapitału ludzkiego w zwiększaniu konkurencyjności i strategicznej autonomii Unii, w 2026 r. Rada zaleciła państwom członkowskim podjęcie pilnych działań w celu sprostania wyzwaniom strukturalnym związanym z kapitałem ludzkim w dziedzinie umiejętności, edukacji i szkoleń i ograniczającym konkurencyjność. Zalecenia krajowe na 2026 r. skierowane do Austrii mogą przyczynić się do wdrożenia zalecenia Rady w sprawie kapitału ludzkiego w Unii.

(36) Niedobory siły roboczej zaczęły się zmniejszać, jednak nadal utrzymują się na stosunkowo wysokim poziomie. Niedobory wykwalifikowanej siły roboczej i regionalne niedopasowania na rynku pracy nadal utrudniają rekrutację wykwalifikowanych pracowników w zawodach rzemieślniczych i technicznych na stanowiska wymagające kwalifikacji na średnim poziomie. Wysoki wskaźnik wakatów w niektórych regionach kontrastuje ze stosunkowo wysokim bezrobociem w innych. Do czynników ograniczających regionalną mobilność pracowników można zaliczyć różnice w wysokościach czynszów, dostępność mieszkań socjalnych oraz dysproporcje w dostępności wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem dla dzieci poniżej trzeciego roku życia. System kształcenia i szkolenia zawodowego, mimo że jest dobrze rozwinięty, mierzy się z coraz większymi wyzwaniami. W 2025 r. około 24 500 osób pragnących podjąć naukę zawodu nie zdołało znaleźć miejsc praktyk, zwłaszcza w małych i średnich przedsiębiorstwach (MŚP), które borykały się z większymi trudnościami. Kwestią budzącą obawy jest również jakość szkoleń, w tym wykorzystanie narzędzi cyfrowych.

(37) Wyniki zatrudnienia w przypadku osób starszych, pracowników o niskich kwalifikacjach oraz osób pochodzących ze środowisk migracyjnych nadal pozostają na niskim poziomie w porównaniu ze średnią unijną. Ostatnie reformy mające na celu zwiększenie zatrudnienia obejmują wsparcie dla ponownego zatrudniania osób starszych długotrwale bezrobotnych, zaostrzenie warunków przejścia na wcześniejszą emeryturę, wprowadzenie częściowej emerytury oraz zapowiedź zachęt podatkowych w przypadku pracy po osiągnięciu ustawowego wieku emerytalnego. Polityka integracji na rynku pracy skierowana do osób pochodzących ze środowisk migracyjnych oraz osób o niskich kwalifikacjach, które poszukują pracy, pozostaje jednak niewystarczająca. Intensyfikacja działań na rzecz podnoszenia i zmiany kwalifikacji, wraz z lepszą koordynacją przyszłej „strategii uczenia się przez całe życie 2040" między krajami związkowymi a szczeblem federalnym, mogłaby dodatkowo zwiększać poziom umiejętności podstawowych oraz poprawiać integrację obu tych grup na rynku pracy.

(38) W 2025 r. sytuacja społeczna w Austrii uległa pogorszeniu, co wiązało się ze wzrostem odsetka osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym. Niskie dochody rosły wolniej niż dochody średnie, a wpływ transferów socjalnych na zmniejszenie ubóstwa stał się mniej skuteczny. Sytuacja ta dotyczyła w nieproporcjonalnie dużym stopniu dzieci – jedna czwarta z nich była zagrożona ubóstwem lub wykluczeniem społecznym, co stanowi wzrost o 3,5 punktu procentowego w porównaniu z rokiem 2024 i przekracza średnią unijną. Wskaźniki AROPE wzrosły również wśród osób o niskim poziomie wykształcenia oraz wśród osób urodzonych poza UE. Pomimo ostatnich reform nadal istnieje potrzeba poprawy dostępności i adekwatności szkoleń dla osób ze środowisk migracyjnych oraz osób o niskich kwalifikacjach. W szczególności odpowiednia liczba kursów języka niemieckiego zwiększyłaby szanse na zatrudnienie. Ponadto wielu pracowników spoza UE posiada zbyt wysokie kwalifikacje (45,4 % w 2025 r.) w porównaniu z Austriakami (23 %) i obywatelami innych państw UE (32,2 %), ponieważ Austria nie posiada obecnie ujednoliconego krajowego systemu uznawania zagranicznych kwalifikacji. Szybsze i bardziej jednolite uznawanie kwalifikacji mogłoby uwolnić niewykorzystany potencjał na rynku pracy, przyspieszyć integrację migrantów oraz przyczynić się do zmniejszenia ryzyka ubóstwa wśród tej grupy.

(39) Austria nadal mierzy się z wyzwaniami związanymi z podnoszeniem poziomu umiejętności podstawowych. Mniej więcej co czwarty uczeń nie posiada umiejętności podstawowych, a odsetek ten jest znacznie wyższy wśród osób uczących się ze środowisk defaworyzowanych oraz ze środowisk migracyjnych. Austria jest daleko od osiągnięcia celu europejskiego obszaru edukacji, zakładającego zmniejszenie odsetka osób osiągających słabe wyniki w nauce do mniej niż 15 % do 2030 r., przy czym występują duże dysproporcje społeczno-gospodarcze i regionalne. Wzrasta liczba osób wcześnie kończących naukę, zwłaszcza wśród osób uczących się ze środowisk defaworyzowanych oraz ze środowisk migracyjnych. Efekty uczenia się różnią się w poszczególnych krajach związkowych, a utrzymujące się niedobory kadry nauczycielskiej i personelu ograniczają możliwości poprawy tych wyników. Utrzymanie młodzieży w systemie kształcenia ogólnego dzięki systematycznym mechanizmom monitorowania, ukierunkowanemu wsparciu łączącemu nabywanie umiejętności podstawowych z nauką języków, rozwiązaniu problemów związanych z niedoborem nauczycieli i personelu oraz promowaniu integracyjnych szkoleń dla nauczycieli i elastycznych ścieżek drugiej szansy mogłoby przyczynić się do poprawy integracji społecznej, szans na zatrudnienie oraz spójności społecznej. Aby sprostać tym wyzwaniom, rząd Austrii ustanowił ważne środki, takie jak program „Chancenbonus".

(40) W kontekście bliskich powiązań między gospodarkami państw członkowskich należących do strefy euro i ich wspólnego wkładu w funkcjonowanie unii gospodarczej i walutowej Rada zaleciła w 2026 r. państwom członkowskim będącym członkami strefy euro podjęcie działań, w tym poprzez ich RRP, w celu wdrożenia zalecenia dotyczącego polityki gospodarczej strefy euro na 2026 r. W przypadku Austrii zalecenie 1 ma pomóc we wdrożeniu pierwszego, drugiego, trzeciego i piątego zalecenia dotyczącego strefy euro, zalecenie 2 – we wdrożeniu czwartego zalecenia dotyczącego strefy euro, zalecenie 3 – we wdrożeniu siódmego, dziewiątego i jedenastego zalecenia dotyczącego strefy euro, zalecenie 4 – we wdrożeniu siódmego zalecenia dotyczącego strefy euro, a zalecenie 5 – we wdrożeniu piątego zalecenia dotyczącego strefy euro,

NINIEJSZYM ZALECA Austrii podjęcie w latach 2026 i 2027 działań mających na celu:

1. Dalsze przestrzeganie maksymalnych stóp wzrostu wydatków netto zaleconych przez Radę w dniu 8 lipca 2025 r. w celu likwidacji nadmiernego deficytu, przy jednoczesnym wykorzystaniu elastyczności w ramach krajowej klauzuli wyjścia uruchomionej przez Radę. Zwiększenie ogólnych wydatków na obronę i bezpieczeństwo oraz gotowości obronnej i w zakresie bezpieczeństwa, zgodnie z pkt 53 konkluzji Rady Europejskiej z dnia 19 marca 2026 r., a jednocześnie zapewnienie stabilności długu i efektywności wydatków, a także stopniowe dostosowywanie budżetu w celu utrzymania strukturalnie wyższych wydatków na obronę. Zapewnienie, aby środki wprowadzane w celu złagodzenia skutków wzrostu cen energii miały charakter tymczasowy, były ukierunkowane na ochronę gospodarstw domowych znajdujących się w trudnej sytuacji lub zaspokojenie potrzeb przedsiębiorstw energochłonnych i utrzymywały zachęty do oszczędzania energii oraz aby koszty fiskalne tych środków były zgodne ze zobowiązaniami wynikającymi z ram fiskalnych UE. Dalsze wdrażanie zestawu reform i inwestycji stanowiących podstawę przedłużenia okresu dostosowawczego, zgodnie z zaleceniem Rady z dnia 8 lipca 2025 r. Podjęcie zdecydowanych działań w celu zabezpieczenia stabilności finansów publicznych, w tym przez poprawę stabilności finansów publicznych związanych z systemem opieki zdrowotnej, systemem opieki długoterminowej i systemem emerytalnym, między innymi w drodze usprawnienia infrastruktury szpitalnej, poprawy efektywności kosztowej opieki zdrowotnej i opieki długoterminowej, zwiększenia cyfryzacji i poprawy profilaktyki w celu wsparcia kontroli wydatków, a także znacznego podniesienia rzeczywistego wieku przejścia na emeryturę. Uproszczenie i racjonalizację relacji i kompetencji fiskalnych na wszystkich szczeblach sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz zapewnienie, aby zadania w zakresie finansowania i wydatkowania były ze sobą wyraźnie skoordynowane. Udoskonalenie struktury podatkowej w sposób neutralny pod względem budżetowym w celu zmniejszenia wysokiego klina podatkowego.

2. Zapewnienie ciągłości reform i inwestycji realizowanych w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności. Utrzymanie tempa realizacji projektów w ramach programów polityki spójności, w stosownych przypadkach w oparciu o realokację środków na priorytety strategiczne i elastyczność uzgodnioną w kontekście śródokresowego przeglądu ram polityki spójności.

3. Promowanie rotacji przedsiębiorstw oraz tworzenia i rozwoju młodych przedsiębiorstw, w tym przez zapewnienie lepszego dostępu do kapitału wysokiego ryzyka i kapitału wzrostu, a także przez ułatwianie inwestycji kapitałowych realizowanych przez inwestorów instytucjonalnych oraz zwiększanie roli dodatkowych programów emerytalnych. Lepsze przełożenie wysokiego poziomu inwestycji w badania i rozwój na zbywalne rozwiązania oraz zwiększenie wykorzystania zaawansowanych technologii cyfrowych przez przedsiębiorstwa. Uproszczenie przepisów i zmniejszenie obciążeń administracyjnych, zwłaszcza dla MŚP, m.in. przez przyspieszenie procedur wydawania pozwoleń. Wyeliminowanie barier regulacyjnych w sektorze usług oraz pobudzenie konkurencji w celu obniżenia cen. Rozwiązanie problemu wysokich kosztów budowy.

4. Wdrożenie ustawy o rynku energii elektrycznej, poprawę elastyczności systemu energetycznego i stworzenie zachęt do zawierania umów zakupu energii elektrycznej. Zwiększenie efektywności energetycznej, zmniejszenie ogólnej zależności od paliw kopalnych oraz przyspieszenie wdrażania energii ze źródeł odnawialnych i potrzebnej do tego infrastruktury, w szczególności przez uproszczenie procedur wydawania pozwoleń i wprowadzenie specjalnych obszarów przyspieszonego rozwoju. Dalsze ograniczenie emisji, w szczególności w sektorze transportowym oraz przez dalszą dekarbonizację przemysłu, zwłaszcza w regionach o wysokiej intensywności emisji.

5. Stworzenie zachęt w celu zwiększenia łącznej liczby przepracowanych godzin oraz uczestnictwa kobiet w rynku pracy w pełnym wymiarze czasu pracy, w tym przez poprawę warunków ramowych, a w szczególności jakości i dostępności usług opieki nad dzieckiem. Rozwiązanie problemu niedoboru wykwalifikowanej siły roboczej i regionalnego niedopasowania na rynku pracy, m.in. przez poprawę wyników dotyczących pracowników w starszym wieku i grup defaworyzowanych, takich jak osoby ze środowisk migracyjnych, na rynku pracy, między innymi dzięki uznawaniu ich kwalifikacji. Rozwijanie umiejętności podstawowych od najmłodszych lat.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lipca 2026 r.

W imieniu Rady

Przewodniczący

S. HARRIS